

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

C. Vidi Sanctam Civitatem Jerusalem, novam, descendentem de Cœlo, à
Deo. Apoc. c. 21. v. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

§. 7. *Anagramma.*

693. LaCta DEVM, Virgo sine
Labe!

Lacta puro sinu (eja amata!) Mundi Regem!

Verfio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS C.

§. I. *Scriptura.*

694. IerVsaLEM noVa, CœLESTIS,
à DEO.

Apoc. c. 21. v. 2. *Vidi Sanctam Civitatem Jerusalem, novam, descendentem de Cælo, à DEO.*

Apoc. c. 21. v. 5.

Ecce! nova facio omnia, dum in fine centum Conceptuum, ex Sacris paginis petitorum, MARIAM purissimè conceptam, tantquam novam Cœlestem Jerusalem, à DEO descendentem, exhibeo; nec enim aliò mea hîc collimat intentio, quàm, ut illud ipsum, quod in honorem Virginis jam pridem Spiritus Sanctus formavit, elogium MARIÆ attribuum,

Cant. c. 6. v. 3.

ubi ait: *Pulchra es amica mea, suavis, & decora, sicut Jerusalem.* Sive ergo Regalem in terris, sive gloriosam in Cœlis Jerusalem intelligere velimus, MARIAM illa adumbrabit, immaculatè conceptam. Atque, ut de terrestri initium sumamus: dicebatur illa jam pridem *Civitas DEI*, atque *Urbs perfecti decoris*. & quid aliud de MARIÆ dicendum? Bene, inquit

L. 11. de Laud. V.

Richardus à S. Laurentio: *Bene Civitas DEI, quæ tota fuit DEI; quia nihil in eâ habuit pars adversa.* Quòd si etiam MARIÆ decorem decori illius Urbis comparere velimus: erant in illâ Civitate considerandi muri, & turres: sed non minùs in MARIA spectabiles, quæ ait: *Ego murus, & ubera mea sicut turris.* Considerandæ ibi erant viæ, & plateæ, portæ & fenestræ:

Cant. c. 8. v. 10.

MARIA ait: *Beati qui custodiunt vias meas: Ecclesia quoque canit: Cæli fenestra facta es: Tu Regis alti Janua,*

&c. Templa, ac Sanctuaria, horti & pomaria, fontes, ac putei, terrestrem condecorabant Jerusalem: MARIA est Templum DEI: sacrarium Spiritus Sancti: hortus conclusus: fons hortorum, & puteus aquarum viventium: & vel ideo Urbs perfecti decoris; quia semper sine maculâ, Numinis misericordiâ eam servante, ut in spiritu prænosse videtur Ecclesiasticus: Misere,

Cant. c. 4. v. 12. & 15.

inquiens, Civitati Sanctificationis tue Jerusalem, Civitati requiei tue. sive, ut Zacharias ad originale prælusille videtur, dicens: Anathema non erit amplius, sed sedebit Jerusalem secura.

c. 36. v. 15

c. 14. v. 11.

Verùm, quia pulchritudo Virginis assimilatur Civitati Jerusalem Cœlesti potiùs, quàm terrestri, ad illam demonstrandam pariter convertamur. Civitas illa nonnihil adumbrata à Joanne Apostolo, perhibetur in quadro posita: duodecim (juxta illum) portæ Civitatem circumdant, ex Margaritis singulæ: structura muri ex Jaspide polito: plateæ ex auro mundissimo, simili vitro pellucido: turres gemmis ædificatæ: Civitas non eget Sole & Lunâ; nam *claritas DEI illuminat eam*: temporis diuturnitate ruinam non patitur, terræ motu non concutitur, igne non consumitur, aquis non obruitur: ad ejus mania nulli hostium appropinquare est concessum: Civitas gloriosa à portis, gloriosa à mœnibus, gloriosa à turribus

Apoc. c. 21. v. 23.

ribus, *gloriosa* à majestate, quæ eam inhabitat: verbo, Aula DEI, Oceanus deliciarum, Angelorum mansio, portus tranquillus, requies Sanctorum, terra viventium. Et quid aliud est hæc Civitas, quàm exhibitio MARIÆ, *Jerosolymæ verè novæ, descendens de Cælo, à DEO, verè benedictæ, Sanctæ, munitissimæ: cujus fundamenta in montibus Sanctis*: murus, virginitas illibata: portæ, os, oculique serenissimi: turres, prudentia, & circumspectio: cives, innumerabilis virtutum, meritorumque populus: Rex, perspicacissima ratio: Castellum, cor, solis Divinis æstibus pervium. *Jerusalem* namque adeò illustri, adeò luminosa, est MARIA, ut nullo alterius Solis fulgore indigeat, quam ipsa *DEI claritas illuminavit, & lucerna ejus est Agnus*. *Jerusalem*, nullâ prorsus maculâ obscura, inquam nihil introivit inquinatum: Sancta tota, tota aurea, tota pellucida, tota fulgida, ignea tota: nullâ sui parte, nullo unquam tempore contaminata, nunquam abominabilis, gloriosa semper, ac sine omnî defectu. Hoc nimirum indicant *fundamenta muri Civitatis* (non tantum Cœlestis *Jerosolymæ*, sed & MARIÆ) *omni lapide pretioso ornata*, ac à Joanne, secundum ordinem, fusissimè descripta. Quid enim per Jaspidem, primo loco positum (ex quo etiam muri Civitatis compositi dicuntur) intelligendum, quàm Christus? de quo in eadem Apocalypsi dicitur: *Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis Jaspidis*. ex cujus infinitis meritis, omnis Civitatis Virgineæ structura, pulchritudo, & Sanctitas consistebat: super quem etiam, tanquam gemmam durissimam (qualis à Plinio Jaspis dicitur) MARIÆ Conceptio fundabatur. Similiter Sapphirus, secundo loco positus, de quo Isaias MARIÆ prædixit: *Fundabo te in Sapphiris*, quid aliud violaceo suo colore (teste eodem Plinio) aureis punctis collucente, designat, quàm MARIAM, in primo Conceptionis momento, au-

reis Divinæ gratiæ radijs collucentem? præterquam, quòd natura hanc gemmam eâ ornet pulchritudine, ut lucidissimis hinc inde sanguinis maculis rubeat, ab ijsque ingentem obtineat decorem: Virgine similiter Deiparâ, summam pulchritudinis laudem ex eo obtinente, quòd aspersa in primo instanti Conceptionis apparuerit, guttis pretiosissimi sanguinis Christi, in Cruce effundendi. Prætereo reliquos fundamenti lapides, *novam* nostram Cœlestem Civitatem *Jerusalem* (MARIAM nempe) in suâ Conceptione Sanctam denotantes. Atque, ne nimium longus in ultimo Conceptu Lectori videar: ad MARIAM conversus, id unicuique rogo, ut quæ (teste Augustino) *fundatur, ut Civitas refugij, asyllum, & portus spei*, dicente in ejusdem personâ Divo nostro Damasceno: *Ego sum Civitas refugij, omnibus ad me confugientibus, & mihi, mille peccatorum maculis scatenti, atque à Divinis fortassè oculis repellendo, sit Civitas refugij, perque singularem immaculatæ suæ Conceptionis prærogativam (cujus honori exiguum meum laborem in hoc Opere impendi) impetret ingressum in felicissimam hanc Civitatem, ut firmissimè in montibus Sanctis, omni lapide pretioso fundatam, ita in perpetuas æternitates duraturam.*

§. 2. *Authoritas.*

S. VINCENTII FERRERII, De 695 ILLIBATÂ MENS.

1. *Non credatis, quia fuerit sicut in nobis, qui in peccato concipimur, sed statim, ac anima fuit creata, fuit sanctificata, & statim Angeli in Cælo celebraverunt Festum Conceptionis.* Serm. 2. de Nativit.
2. *Lux dicitur illa benedicta generatio Virginis MARIÆ, quæ sine tenebris culpæ facta est.* Ibid.
3. *Abigail, quæ lætificavit Patrem suum Adam, tristem, & stentem ex suo peccato, eò, quòd occasione sui tot damna-*
ren-

L. 5° de
Civit. Dei
c. 17°

Ibidem.

v. 19.

c. 4. v. 3.

L. 37. c. 8.

c. 54. v. 11.

Plin. l. 27.

c. 9.

ventur. *Abigail enim interpretatur: Patris exultatio.* Serm. de Annunt.

§. 3. *Ratio.*

696. OpVs ARTIFICEM LAVDARE
solEt.

Vulgare hodie Axioma est: *Opus laudat suum artificem*; unde etiam tres Pueri, in fornace ardenti Babylonicâ, omnes Creaturas, tanquam opera Omnipotentis DEI, ad laudandum, ac benedicendum supremum hunc suum Artificem invitant, cantantes: *Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate, & superexaltate eum in secula.* Dan. c. 3. v. 57. Atqui Beata Virgo specialissimè, supra omnes alias Creaturas, DEUM artificem suum collaudat, dicendo: *Magnificat anima mea Dominum, &c. quia fecit mihi magna, qui potens est.* Ergo Beata Virgo debuit esse opus omninò perfectissimum, & singularissimum Divinæ Omnipotentia. Subsumo. Sed si Beata Virgo fuisset concepta in peccato originali, jam non esset specialius opus à cæteris creaturis; cum eodem modo, quo alij omnes, esset in sui ortu vas infectum, & privatum omnî dono supernaturali. Ergo ut Beata Virgo dici valeat opus singularissimum Cœlestis Artificis, supra cæteras creaturas, & plusquàm hæ omnes laudare eum possit, debuit omninò esse concepta, sine peccato originali.

§. 4. *Historia.*

697. reMpore ConCilii basILEen-
sis, ConCepto reCepta.
aC pestIs aVerfa.

Cum Anno Millesimo, Quadringentesimo, Trigesimo nono, Concilium in Civitate Basileensi celebraretur, ac Patres ibidem congregati, quantumvis de reliquo seditiosi, severè prohiberent, ne quis imposte-

rùm auderet quidquam contra Sacrum immaculatæ Conceptionis Mysterium vel concionari, vel docere, quantocyùs à grassante ibidem pestiferâ lue, per illibatæ Virginis intercessionem, Civitas fuit liberata, Cælo hoc Decretum, per speciale beneficium, approbante. Atque hæc erat ratio, quod idem Decretum à Concilij quoque Avinionensis Patribus, Anno Millesimo, Quadringentesimo, Quinquagesimo septimo, fuerit receptum, ac jugiter roboratum, per ea verba: *Decretum in Concilio Basileensi Festum, de Conceptione Beatissimæ Virginis, statuimus, inviolabiliter observari.* Spondanus, ad Annum 1439. num. 39.

§. 5. *Symbolum.*

EXCeLsa In CIVitate strV-
CtVra, absqVe VLLo Infor- 698.
tVnlo, In sVbLIME eVe-
Cta, & absoLVta.

Nemine dum læso finem structura secundum
Obtinet: Ecce! Arbor surgit in alta virens;
Dum struit Omnipotens puram sibi dextera Martem,
Stat super hanc Geniti Crux veneranda sui.
Tu verò perfecisti eam. Psal. 67. v. 10.

§. 6. *Antiquitas.*

699. Vrbs ROMANA, VIDens tres
SoLES, In CœLO.

Circa Cæsaris Augusti tempora, vidit, & meritò obstupuit septuaginta Urbis Romana tres Soles in Cœlo, versùs Orientem, paulatim in unum coeuntes: qui Soles, Astrologorum iudicio, nil aliud Augusto præfagebant, quàm: Tres Orbis partes, Asiam, Africam, & Europam, in unam aliquandò Monarchiam à Cæsare redigendam. *Bosquierius in Arâ Cali. Conc. 17.*

Liceat, pro Antiquitatum, Virgini immaculatè conceptæ hactenus applicatarum, Coronide, tres Soles paulatim in unum coeuntes, Augustissimam Divinarum Personarum Triadem, in unam Deitatis essentiam convenientem interpretari. vel potiùs, liceat Tres hæc Divinas Personas, de redimendo humano genere consilium ineuntes intelligere: Hæ enim verò, nempe Patris, Filij, & Spiritûs Sancti Sacratissimæ Personæ, tum vel maximè in unum convenere, quando ad primam propositionem illam: *Quem mittam? & quis ibit nobis?* Isaïæ c. 6. v. 8. id erat singularum consilium, ut una ex ipsis, secunda in Deitate Persona, Unigenitus æterni Patris Filius, carnem hu-

manam assumere, ex Virgine nasci, ac in Cruce pati deberet. Cum proinde tam mysteriosæ Maternitatis munus jam tum non alteri, quàm MARIÆ esset destinatum, talis triplicis Divini Solis in unum congressus, ac imperferutabilis Consilij illius increati in Unitate Trinitas, & in Trinitate Unitas, haud vanum fuisse videtur MARIÆ præfagium, eam, (in quam pariter unam, ad secundam propositionem: *que debet esse Mater?* convenerunt omnes) Eam inquam, ut ante, in, & post conceptionem incarnati Filij Divini Virginem, ita etiam in sui Conceptione, à triplici peccato, tam originali, quàm mortali, ac veniali, fore immunem: atque adeò, quemadmodum Asia, Africa, & Europa, in unam Monarchiam (non fallente triplicis Solis augurio) à Cæsare fuit redacta: ita Patris quoque Potentiam, Filij Sapientiam, ac Spiritûs Sancti Bonitatem, in unam MARIÆ præservationem, à triplici maculâ, non vano augurio concurrissè.

§. 7. *Anagramma.*

Virgo MVnDa à peCCato? 700.
Ita.

En! Virgo semper munda à maculâ: Ita, ita.
Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus Tecum:

Dat